

MGA SUSING PANGUNGUSAP PARA SA 2025 MEMORIAL DAY BLENDING CONFERENCE

**Ang Biblia ay isang pag-iibigan,
Sa pinakadalisay at pinakabanal na pakahulugan,
ng isang pansansinukob na mag-asawa—ang Diyos sa loob ni Kristo bilang Kasintahang lalaki
at ang tinubos na bayan ng Diyos bilang kasintahang babae—
ang gol ng pagbabawi ng Panginoon.**

**Ang pangunahing gawain ng Panginoon sa pagbabawi
ay ang Kanyang tunay na gawain na ihanda tayo
upang maging Kanyang maluwalhating kasintahang babae;
hiwalay sa patuloy, pandisposisyong pagpapabanal na binanggit sa Efeso 5:26,
walang paraan para maging handa ang kasintahang babae at, dahil dito,
walang paraan na maisakatuparan ang Apocalipsis 19:7-9.**

**Sa pagkakagamit sa Bagong Tipan, ang salitang *gumulang* ay tumutukoy
sa pagiging ganap na lumago at napasakdal ng mga mananampalataya sa buhay ni Kristo,
na kanilang natanggap sa panahon ng pagkasilang na muli.**

**Ang pagbabawi ng Panginoon ay para sa paghahanda ng kasintahang babae ni Kristo;
sa katapus-tapusan, maiwawangis tayo sa kahanga-hangang Shulamita,
na, bilang duplikasyon ni Solomon, ay ang pinakadakila at sukdulang larawan
ng Bagong Herusalem bilang kapareha, kasintahang babae, ni Kristo.**

**Balangkas ng mga Mensahe
para sa Memorial Day Blending Conference
Mayo 23-26, 2025**

**PANGKALAHATANG PAKSA:
ANG PAGHAHANDA NG KASINTAHANG BABAE**

Mensahe Isa

Ang Kasintahang babae—ang Gol ng Pagbabawi ng Panginoon

Babasahin sa Kasulatan: Apoc. 19:7-9; Juan 1:29; 3:29; A. A. 1:2-3; 8:14

I. Ang Biblia ay isang pag-iibigan, sa pinakadalisay at pinakabanal na pakahulugan, ng isang pansansinukob na mag-asawa—ang Diyos sa loob ni Kristo bilang Kasintahang lalaki at ang tinubos na bayan ng Diyos bilang kasintahang babae—Juan 3:29; Mat. 25:6; Apoc. 19:7; 21:2; 22:17:

- A. Sa buong itinagal ng mga siglo ang Diyos ay nagkaroon ng pakikipag-ibigan sa tao; nilikha Niya ang tao na may layuning magkaroon ng kapareha—Gen. 1:26.
- B. Ang Diyos ay isang mangingibig, at nilikha Niya ang tao sa larawan ng Kanyang sarili bilang isang mangingibig; nangangahulugan ito na nilikha Niya tayo nang sa gayon ay ibigin natin Siya—Marc. 12:30; Efe. 3:14-19.
- C. Ang buong Biblia ay isang dibinong pag-iibigan, at ang Awit ng mga Awit ay isang pinaikling anyo ng pag-iibigan ito—1:2-3; 8:14:
 1. Ang Biblia ay isang romantikong aklat, at ang ating relasyon sa Panginoon ay dapat maging higit at higit pang romantiko.
 2. Kung walang pag-iibigan sa pagitan natin at ng Panginoong Hesus, kung gayon ay mga relihiyoso tayong Kristiyano, hindi mga romantikong Kristiyano—A. A. 1:2-3.
 3. Ang *pag-iibigan* ay isang salita ng dibinong pagliligawan; makikita natin sa Biblia na hinahangad ng Diyos ang ating pag-ibig—2 Cor. 11:2.
 4. Ang Awit ng mga Awit ay higit pa sa isang pag-iibigan; ito ay isang kagila-gilalas na pag-iibigan.
- D. Anumang iniibig natin, ang ating buong puso, maging ang ating buong katauhan, ay nakatuon at naokupahan at naaangkin nito—1 Tim. 6:10-11; 2 Tim. 3:2-4; 4:8, 10a; Tito 1:8:
 1. “Ang ibigin ang Diyos ay nangangahulugang ituon ang ating buong katauhan—espiritu, kaluluwa, at katawan, kalakip ang puso, kaluluwa, kaisipan, at kalakasan (Marc. 12:30)—nang lubusan sa Kanya, yaon ay, hayaan ang ating buong katauhan na maokupahan Niya at mahibang sa Kanya” (talababa 3 sa 1 Cor. 2:9).
 2. Ang ibigin ang Panginoong Hesus ay ang pahalagahan Siya, ang idirekta ang ating katauhan sa Kanya, ang magbukas sa Kanya, ang magtamasa sa Kanya, ang ibigay sa Kanya ang unang puwesto, ang maging kaisa Niya, ang ipamuhay Siya, at ang maging Siya—Mat. 26:6-13; 2 Cor. 3:16; Marc. 12:30; Col. 1:18; 1 Cor. 6:17; Phil. 1:20-21; *Mga Himno*, #477, saknong 2.

II. Inihahayag ng Apocalipsis 19:7-9 si Kristo bilang Kasintahang lalaki:

- A. Ang kasal ng Kordero ay ang kinalabasan ng kakumpletuhan ng Bagong Tipang ekonomiya ng Diyos, na siyang magtamo ng isang kasintahang babae para kay Kristo, ang ekklesia, sa pamamagitan ng Kanyang pambatas na pagtutubos at sa pamamagitan ng organikong pagliligtas sa loob ng Kanyang dibinong buhay—Gen. 2:22; Roma 5:10; Apoc. 19:7-9; 21:2, 9-11
- B. Ang kasintahang babae ni Kristo sa Apocalipsis 19 ay binubuo ng lahat ng mandaraig—bb. 7-9; cf. Gen. 2:22; Mat. 16:18.
- C. Lahat ng mandaraig ay magiging ang Bagong Herusalem bilang kasintahang babae ni Kristo sa loob ng sanlibong taon sa panimula at sariwang yugto nito—Apoc. 19:7.

- D. Sa kalaunan, ang lahat ng mananampalataya ay makikiisa sa mga mandaraig upang pasukdulin at kumpletuhin ang Bagong Herusalem sa kabuoan nito bilang asawa ni Kristo sa bagong langit at bagong lupa sa kawalang-hanggan—21:2, 9-11.

III. Ang kasintahang babae ay ang gol ng pagbabawi ng Panginoon—19:7-9:

- A. “Dumating na ang kasal ng Kordero”—b. 7b:
1. Sa simula ng kanyang Ebanghelyo, nagsasalita si Juan hinggil sa Kordero at sa Kasintahang lalaki, at sinasabi niya sa Apocalipsis na dumating na ang kasal ng Kordero—Juan 1:29; 3:29.
 2. Pagkatapos ng raptur ng karamihan sa mga banal (Apoc. 14:16; 1 Tes. 4:15-16) at ng paghahatol sa luklukan ng paghahatol ni Kristo para sa pagbibigay ng gantimpala (Apoc. 11:18; 2 Cor. 5:10), ang mga pangyayari na kaagad na sumunod ay dapat na kabilang ang kasal ng Kordero (Apoc. 19:7b):
 - a. Kung gagantimpalaan tayo sa luklukan ng paghahatol ni Kristo, makalalahok tayo sa piging ng kasalan.
 - b. Kung hindi tayo gagantimpalaan kundi ay hindi inaprobahan ng Panginoon, hindi tayo mapapahamak ngunit magdurusa ng kalugihan tulad ng inilarawan sa 1 Corinto 3:15.
- B. “Ang Kanyang asawa ay naghanda na ng kanyang sarili”—Apoc. 19:7c:
1. Ang *Kanyang asawa* ay tumutukoy sa ekklesia (Efe. 5:24-25, 31-32), ang kasintahang babae ni Kristo (Juan 3:29).
 2. Ayon sa Apocalipsis 19:8-9, ang asawa, ang kasintahang babae ni Kristo, ay binubuo lamang ng mga nananaig na mananampalataya sa panahon ng milenyum, samantalang ang kasintahang babae, ang asawa, sa 21:2 ay binubuo ng lahat ng naligtas na banal pagkatapos ng milenyum sa kawalang-hanggan.
 3. Ang pagiging handa ng kasintahang babae ay nakadepende sa paggulang sa buhay ng mga mandaraig—19:7; Heb. 6:1; Fil. 3:12-15; Efe. 4:13.
 4. Kailangan nating gayakan at pasukdulin ang Bagong Herusalem bilang kasintahang babae ni Kristo sa pamamagitan ng Diyos Ama bilang ginto, ng Diyos Anak bilang perlas, at ng Diyos Espiritu bilang mga mahalagang bato—Apoc. 21:2, 19a; 1 Cor. 3:12; A. A. 1:10-11.
 5. Ang mga mandaraig ay hindi magkakahiwalay na indibidwal kundi isang sama-samang kasintahang babae.
 6. Ang mga mandaraig ay hindi lamang gumulang sa buhay bagkus ay sama-sama ring itinatayo bilang isang kasintahang babae.
- C. “At ipinagkaloob sa kanya na madamtan siya ng pinong lino, maningning at malinis; sapagkat ang pinong lino ay ang mga katuwiran ng mga banal”—Apoc. 19:8:
1. Ang *malinis* ay tumutukoy sa kalikasan, at ang *maningning* ay tumutukoy sa kahayagan.
 2. Ang salitang Griyego na isinaling “mga katuwiran” ay maaari ding isaling “matutuwid na gawa.”
 3. Ang mga katuwiran ay hindi tumutukoy sa katuwiran na natanggap natin para sa ating kaligtasan—1 Cor. 1:30.
 4. Ang katuwirang natanggap natin para sa ating kaligtasan ay obhektibo at nagbibigay-kakayahan sa ating matugunan ang kahingian ng matuwid na Diyos, samantalang sa Apoc. 19:8 ang mga katuwiran ng mga nananaig na banal ay subhektibo (Fil. 3:9) at nagbibigay-kakayahan sa kanilang matugunan ang kahingian ng nananaig na Kristo.
 5. Sa gayon, ipinahihiwatig ng pinong lino ang ating nananaig na buhay, ang ating nananaig na pamumuhay; ito ang Kristo na ating ibinubuhay mula sa ating katauhan.
- D. “Pinagpala ang mga inanyayahan sa pangkasalang hapunan ng Kordero...Ang mga ito ang tunay na salita ng Diyos”—Apoc. 19:9:
1. Ang pangkasalang hapunan ng Kordero ay ang piging ng kasalan, ang kaharian ng sanlibong taon, na isang araw lamang sa mga mata ng Diyos, bilang gantimpala sa mga nananaig na mananampalataya—b. 9; Mat. 22:2, 11-14; 2 Ped. 3:8.

2. Ang maging inanyayahan sa pangkasalang hapunan ni Kristo, na maghahatid sa mga nananaig na mananampalataya tungo sa pagtatamasa sa milenyum, ay ang maging pinagpala—Apoc. 19:9.
3. Ang pangkasalang hapunan ng Kordero sa Apocalipsis 19:9 ay ang piging ng kasalan sa Mateo 22:2; magiging isang gantimpala ito sa mga nananaig na mananampalataya:
 - a. Ang maging tinawag ay ang tumanggap ng kaligtasan (Roma 1:7; 1 Cor. 1:2; Efe. 4:1), samantalang ang maging pinili ay ang tumanggap ng gantimpala.
 - b. Tanging ang mga mandaraig ang aanyayahan sa pangkasalang hapunan bilang isang gantimpala sa kanila; hindi lahat ng naligtas ay lalahok dito.
 - c. Ang mga nananaig na mananampalataya, na aanyayahan sa pangkasalang hapunan ng Kordero, ay magiging ang kasintahang babae rin ng Kordero—Apoc. 19:8-9.

Ang Pagtatayo ng Kasintahang babae

Babasahin sa Kasulatan: Gen. 1:26; 2:7-10, 18-25; Apoc. 19:7-9; 21:9-11

- I. Ang pagtatayo ng Diyos ang sentrong bagay sa buong Biblia; ang kasintahang babae ni Kristo ay ang pagtatayo ng Tres-unong Diyos—“ang tadyang na kinuha ni [Jehovah na Diyos] sa lalaki ay ginawang isang babae, at dinala siya sa lalaki”—Gen. 2:22:**
- II. Upang maging isa ang Diyos at ang Kanyang bayan, dapat magkaroon ng mutuwal na pag-iibigan sa kanila; ang pag-iibigan ng Diyos at ng Kanyang bayan na ipinakita sa Biblia ay pangunahing katulad ng mapagmahal na pag-iibigan ng isang lalaki at babae—Juan 14:21, 23; Jer. 2:2; 31:3:**
 - A. Habang iniibig ng bayan ng Diyos ang Diyos at gumugol ng oras upang makipagsalamuha sa Kanya sa Kanyang salita, naglalalin ang Diyos sa kanila ng Kanyang dibinong elemento, ginagawa silang kaisa Niya bilang Kanyang asawa, katulad Niya sa buhay, kalikasan at kahayagan—Awit 119:140, 15-16.
 - B. Una tayong inibig ng Diyos sa paraang nilalinalin Niya tayo ng Kanyang pag-ibig at pinasibol sa loob natin ang pag-ibig na ipinang-iibig natin sa Kanya at sa mga kapatid—1 Juan 4:19-21.
 - C. Ang buhay na natanggap natin mula sa Diyos ay isang buhay ng pag-ibig; ipinamuhay ni Kristo sa mundong ito ang buhay ng Diyos bilang pag-ibig, at Siya na ngayon ang ating buhay nang sa gayon ay maipamuhay natin ang parehong buhay ng pag-ibig sa mundong ito at maging katulad Niya—3:14; 5:1; 2:5-6; 4:17.
 - D. Ang ating natural na pag-ibig ay dapat mailagay sa krus; isang kaibahan sa pagitan ng pag-ibig ng Diyos at ng ating natural na pag-ibig ay yaong napakadali para sa ating natural na pag-ibig na masaknan.
 - E. Dapat tayong maging mga taong nag-uumapaw at natatangay ng pag-ibig ni Kristo; ang dibinong pag-ibig ay dapat maging tulad ng rumaragasang agos ng malalaking tubig patungo sa atin, na nagtutulak sa ating mamuhay sa Kanya nang lampas sa ating sariling kontrol—2 Cor. 5:14.
 - F. Ang utos tungkol sa pangkapatirang pag-ibig ay kapwa luma at bago: luma, dahil taglay na ito ng mga mananampalataya sa pasimula ng kanilang buhay-Kristiyano; bago, dahil sa kanilang Kristiyanong paglakad ay sumisikat ito na may bagong liwanag at sumisinag na may bagong kaliwanagan at sariwang kapangyarihan nang paulit-ulit—1 Juan 2:7-8; 3:11, 23; cf. Juan 13:34.
 - G. Itinatayo ng Katawan ang sarili nito sa loob ng pag-ibig upang maging kasintahang babae ni Kristo (Efe. 4:16); ang ating ibinigay ng Diyos, isinilang na muling espiritu ay isang espiritu ng pag-ibig; kailangan natin ng isang nagniningas na espiritu ng pag-ibig upang mapanagumpayan ang pagbaba ng kasalukuyang ekklesia (2 Tim. 1:7).
 - H. “Ang kaalaman ay nagpapalalo, ngunit ang pag-ibig ay nagtatayo” (1 Cor. 8:1b; cf. 2 Cor. 3:6); ang pag-ibig sa isa’t isa ay isang tanda na nabibilang tayo kay Kristo (John 13:34-35); ang pag-ibig na maging una sa ekklesia ay laban sa pag-ibig sa lahat ng kapatid (3 John 9).
 - I. Kung paanong ibinigay ng Panginoong Hesus ang Kanyang pangkaluluwang buhay upang tayo ay magkaroon ng dibinong buhay, kailangan nating iwala ang ating pangkaluluwang buhay at itatwa ang sarili upang ibigin ang mga kapatid at maghain ng buhay sa kanila sa pagsasagawa ng buhay-Katawan para sa paghahanda ng kasintahang babae ni Kristo—1 Juan 3:16; 4:17 at talababa 5; Juan 10:11, 17-18; 15:13; Efe. 4:29—5:2; 2 Cor. 12:15; Roma 12:9-13.

- J. Ang pag-ibig ang pinakaekselenteng paraan upang tayo ay maging anuman o gumawa ng anuman para sa pagtatayo ng ekklesia bilang organikong Katawan ni Kristo—1 Cor. 12:31b—13:8a.

III. Kailangan nating makita kung ano ang ginawa ng Diyos upang makapagbunga ng isang kapareha para sa Kanyang sarili; inihahayag ng Genesis 2 ang isang larawan ni Kristo at ng Kanyang kasintahang babae sa mga sagisag nina Adam at Eva:

- A. Si Adam ay sumasagisag sa Diyos sa loob ni Kristo bilang ang totoo, pansansinukob na Kasintahang lalaki, na naghahanap ng isang kasintahang babae para sa Kanyang sarili—Roma 5:14; cf. Juan 3:29; 2 Cor. 11:2; Efe. 5:31-32; Apoc. 19:7-9; 21:9-11.
- B. “At sinabi ni [Jehovah na Diyos], Hindi mabuti na ang lalaki ay nag-iisa; siya'y igagawa ko ng isang katuwang na nababagay sa kanya”—Gen. 2:18:
1. Ang pangangailangan ni Adam ng isang asawa ay sumasagisag at naglalarawan sa pangangailangan ng Diyos, sa Kanyang ekonomiya, na magkaroon ng isang asawa bilang Kanyang kapareha, Kanyang komplemento (lit., Kanyang kaagapay); bagama't ang Diyos, si Kristo, ay lubusan at magpasawalang-hanggang sakdal, hindi Siya kumpleto kung wala ang ekklesia bilang Kanyang asawa.
 2. Ninanais ng Diyos na magkaroon kapwa ng Adam, sumasagisag kay Kristo, at Eva, sumasagisag sa ekklesia; ang Kanyang layunin ay ang “magkaroon sila ng [kapamahalaan]” (1:26); ito ay ang magkaroon ng matagumpay na Kristo at saka matagumpay na ekklesia, isang Kristo na dinaig ang gawa ng diyablo at saka isang ekklesia na nagpabagsak sa gawa ng diyablo; ninanais ng Diyos na magkaroon ng kapamahalaan si Kristo at ang ekklesia (Roma 5:17; 16:20; Efe. 1:22-23).
- C. Mula sa lupa, nilalang ng Diyos ang bawat hayop sa parang at bawat ibon sa himpapawid at dinala ang mga ito kay Adam, “at pinangalanan ng lalaki ang lahat ng [mga baka] at ang mga ibon sa himpapawid, at ang bawat hayop sa parang; subalit para sa lalaki ay walang nakitang katuwang [bilang kanyang kapareha]”—Gen. 2:19-20.
- D. Ang asawang babae ay dapat katulad ng asawang lalaki sa buhay, kalikasan, at kahayagan; sa gitna ng mga baka, mga ibon, at mga hayop, hindi nakakita si Adam ng isang komplemento para sa kanyang sarili, isa na maaaring tumugma sa kanya—b. 23.
- E. Upang makapagbunga ng isang komplemento para sa Kanyang sarili, ang Diyos muna ay naging isang tao, gaya ng isinagisag ng paglikha ng Diyos kay Adam—Juan 1:14; Roma 5:14.
- F. “Pinatulog nang mahimbing ni [Jehovah na Diyos] ang lalaki, at habang siya'y natutulog, kinuha niya ang isa sa kanyang mga tadyang at pinaghilom ang laman sa lugar na iyon”—Gen. 2:21:
1. Ang mahimbing na pagtulog ni Adam para sa pagbubunga kay Eva bilang kanyang asawa ay sumasagisag sa kamatayan ni Kristo sa krus para sa pagbubunga ng ekklesia bilang Kanyang kapareha—Efe. 5:25-27.
 2. Sa Biblia, ang pagtulog ay nangangahulugang kamatayan—1 Cor. 15:18; 1 Tes. 4:13-16; Juan 11:11-14.
 3. Ang kamatayan ni Kristo ay ang nagpapalaya ng buhay, namamahagi ng buhay, nagpapalaganap ng buhay, nagpaparami ng buhay, at nagbubunga ng buhay na kamatayan, na isinasagisag ng butil ng trigo na nahulog sa lupa upang mamatay at tumubo upang magbunga ng maraming butil (12:24) para sa paggawa ng tinapay na siyang Katawan, ang ekklesia (1 Cor. 10:17).
 4. Sa pamamagitan ng kamatayan ni Kristo, ang dibinong buhay sa loob Niya ay napalaya, at sa pamamagitan ng Kanyang pagkabuhay na muli, ang Kanyang napalayang dibinong buhay ay naipamahagi tungo sa Kanyang mga mananampalataya para sa pagbubuo ng ekklesia—Luc. 12:49-50; cf. Roma 12:11; Apoc. 4:5.

5. Sa pamamagitan ng gayong proseso, ang Diyos sa loob ni Kristo ay naisagawa tungo sa tao kasama ang Kanyang buhay at kalikasan nang sa gayon ang tao ay maging katulad ng Diyos sa buhay at kalikasan upang makatugma Siya bilang Kanyang kapareha.
- G. “At ang tadyang na kinuha ni [Jehovah na Diyos] sa lalaki ay ginawang isang babae, at dinala siya sa lalaki”—Gen. 2:22:
1. Ang tadyang na kinuha mula sa bukás na tagiliran ni Adam ay sumasagisag sa di-nababali, di-nasisirang walang hanggang buhay ni Kristo (Heb. 7:16; Juan 19:32-33, 36; Exo. 12:46; Awit 34:20), na dumaloy mula sa Kanyang inulos na tagiliran (Juan 19:34) upang mamahagi ng buhay sa Kanyang mga mananampalataya para sa pagbubunga at pagtatayo ng ekklesia bilang Kanyang kapareha:
 - a. Mula sa tagiliran ni Kristo ay lumabas ang dugo at tubig, ngunit ang pawang lumabas sa tagiliran ni Adam ay ang tadyang na walang dugo.
 - b. Ito ay sa kadahilanang sa panahon ni Adam, hindi kinakailangan ng pagtutubos sa pamamagitan ng dugo, dahil walang kasalanan; noong panahong si Kristo ay “natutulog” sa krus, naroon ang problema ng kasalanan; kaya, ang dugo na lumabas sa tagiliran ni Kristo ay para sa ating pambatas na katubusan.
 - c. Kasunod ng dugo, lumabas ang tubig, na siyang dumadaloy na buhay ng Diyos para sa ating organikong kaligtasan (Exo. 17:6; 1 Cor. 10:4; Bil. 20:8); ang dibino, dumadaloy, di-nilikhang buhay na ito ay isinasagisag ng tadyang na kinuha mula sa tagiliran ni Adam (Roma 5:10).
 2. Hindi sinasabi sa Genesis 2:22 na si Eva ay nilikha kundi yaong siya ay itinayo; ang pagtatayo kay Eva gamit ang tadyang na kinuha sa tagiliran ni Adam ay sumasagisag sa pagtatayo ng ekklesia gamit ang pagkabuhay na muling buhay na napalaya mula kay Kristo sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan sa krus at ipinamahagi tungo sa Kanyang mga mananampalataya sa Kanyang pagkabuhay na muli—Juan 12:24; 1 Ped. 1:3.
 3. Ang ekklesia bilang totoong Eva ay ang kabuoan ni Kristo sa lahat ng Kanyang mananampalataya; ang ekklesia ay ang pagpaparami ni Kristo; maliban sa elemento ni Kristo, hindi dapat magkaroon ng ibang elemento sa ekklesia—Gen. 5:2.
- H. Tanging ang nagmumula kay Kristo kalakip ang Kanyang pagkabuhay na muling buhay ang maaaring maging Kanyang komplemento bilang Kanyang kasintahang babae (1 Cor. 12:12; Efe. 2:6; 5:28-30); ang ekklesia ay isang dalisay na produkto mula kay Kristo; ang ekklesia ay “kay Kristo,” “sa pagkabuhay na muli,” at makalangit.
- I. Sina Adam at Eva, bilang isa, ay namuhay ng buhay-may asawa nang magkasama bilang mag-asawa (Gen. 2:24-25); inilalarawan nito na sa Bagong Herusalem, ang naproseso at napasukdol na Tres-unong Diyos bilang pansansinukob na Asawang lalaki ay mamumuhay ng isang buhay-may asawa kasama ang natubos, naisilang na muli, natransporma, at naluwalhating sangkatauhan bilang asawang babae, magpakailanman (Apoc. 22:17a).
- J. Sa kawalang-hanggan na walang katapusan, sa pamamagitan ng dibino, walang hanggan, at humihigit na maluwalhating buhay, mamumuhay sila ng isang buhay na siyang pagsasama ng Diyos at tao bilang isang espiritu, isang buhay na napakaekselente at nag-uumapaw sa mga pagpapala at kagalakan.

Mensahe Tatlo

Ang Paggulang ng Kasintahang Babae

Babasahin sa Kasulatan: Apoc. 19:6-9; Juan 3:29; Sant. 5:7;
Mat. 5:48; Col. 1:28-29; 3:10-11

I. Ang kahulugan ng salitang *gumulang* sa Griyego ay “sa huling punto”:

- A. Ang matransporma ay ang metabolikong mabago sa ating natural na buhay; ang gumulang ay ang mapuspos ng dibinong buhay na bumabago sa atin—Heb. 6:1; Col. 4:12; Roma 12:2; 2 Ped. 1:3.
- B. Ang huling yugto ng transpormasyon ay paggulang, ang kapuspusan ng buhay—b. 4.
- C. Nakikilala at pinangangalagaan ng isang gumulang na mananampalataya ang Katawan ni Kristo, may kamalayan sa Katawan at nakasentro sa Katawan—1 Cor. 12:16, 18-19, 21, 24.

II. Gaya ng pagkakagamit sa Bagong Tipan, ang salitang *gumulang* ay tumutukoy sa pagiging ganap na lumago at napasakdal ng mga mananampalataya sa buhay ni Kristo, na kanilang natanggap sa panahon ng pagkasilang na muli—Tito 3:5; 1 Ped. 1:3, 23; Mat. 5:48:

- A. Hindi tayo dapat kailanman makontento sa ating sarili kundi maghabol sa paglago at paggulang sa buhay ni Kristo—Fil. 3:12, 14.
- B. Kailangan nating magpatuloy, madala, sa paggulang sa pamamagitan ng paglimot sa mga bagay na nasa likuran at pagtungo sa mga bagay na nasa unahan, naghahabol tungo sa pinakaganap na pagtatamasa at pagtatamo kay Kristo para sa sukdulang pagtatamasa kay Kristo sa milenyal na kaharian—bb. 12-15.
- C. Ang paunang kailangan para sa paggulang sa espirituwal na buhay ay ang patuloy na lumago sa dibinong buhay—Efe. 4:15.
- D. Ang sukdulang kinalabasan ng paglago at paggulang ng mga mananampalataya sa buhay ni Kristo ay ang ganap na lumagong tao—ang ekklesia bilang Katawan ni Kristo na lumalago tungo sa isang gumulang na tao—b. 13.

III. Sa kanyang Liham, ginagamit ni Santiago ang larawan ng isang magsasaka na naghihintay nang may pagtitiis sa mahalagang bunga ng lupa—5:7:

- A. Ang Panginoong Hesus sa katunayan ay ang tunay na Magsasaka, ang namumukod-tanging Magsasaka—Mat. 13:3.
- B. Habang hinihintay natin nang may pagtitiis ang pagdating ng Panginoon, Siya, bilang tunay na Magsasaka, ay naghihintay nang may pagpapasensiya sa ating paggulang sa buhay, bilang mga unang bunga at ani sa Kanyang bukirin—Apoc. 14:4, 14-15.
- C. Kung tayo ay mananalangin, “Panginoon, bumalik Ka na agad,” maaaring sabihin ng Panginoon, “Habang hinihintay ninyo ang Aking pagbabalik, hinihintay Ko ang inyong paggulang; tanging ang inyong paggulang ang makapagpapabilis ng Aking pagbabalik.”
- D. Isang malaking tulong sa atin na matanto na kung seryoso tayo tungkol sa paghihintay sa pagbabalik ng Panginoon, kailangan nating lumago sa buhay tungo sa paggulang.

IV. Ang gumulang ay ang ganap na maihubog si Kristo sa atin; nangangahulugan din ito na tayo ay ganap nang natransporma tungo sa Kanyang larawan—Gal. 4:19; 2 Cor. 3:18:

- A. Simula noong panahon ng ating pagkasilang na muli, gumagawa na ang Panginoon sa loob natin nang sa gayon ay mataglay natin ang Kanyang larawan—b. 18; Roma 8:29.
- B. Kapag lubos na naisasagawa ng Panginoon ang Kanyang larawan tungo sa atin at lubos na naihahayag sa pamamagitan natin, tayo ay gugulang sa buhay—Efe. 3:16-17.

V. Ipinapakita sa atin sa kapitulo 3 ng Awit ng mga Awit ang paggulang ng naghahanap, at nagpapatuloy ang kapitulo 4 sa pagpapaliwanag na ang gayong paggulang ay naaabot sa pamamagitan ng pagsupil sa pagpapasya; ang lihim ng paggulang ng naghahanap ay yaong ang kanyang pagpapasya ay lubusang nasupil at nabuhay na muli—b. 4:

- A. Ang leeg ay sumasagisag sa pantaong pagpapasya sa ilalim ng Diyos; itinuturing ng Panginoon ang pagpapasailalim ng ating pagpapasya bilang isang napakagandang bagay—bb. 1a, 4.
- B. Kung mayroon tayong mapagpasailalim na pagpapasya, ang ating pagpapasya ay naihahayag na tulad ng tore ni David na naglalaman ng lahat ng uri ng mga sandata:
 - 1. Una, ang ating pagpapasya ay dapat masupil; pagkatapos, ito ay magiging malakas sa pagkabuhay na muli at *magiging* tulad ng tore ni David, ang taguan ng sandata para sa espiritwal na pakikipagdigma—Efe. 6:10.
 - 2. Ang mga sandata para sa espiritwal na pakikipagdigma ay nakatago sa ating nasupil at nabuhay na muling pagpapasya—2 Cor. 10:3-5.

VI. Ang gol ng ministeryo ni Pablo ay ang maiharap na gumulang, ganap nang lumago sa loob ni Kristo ang bawat tao para sa isang bagong tao—Col. 1:28-29; 3:10-11:

- A. Ang salitang Griyego na isinaling “ganap nang lumago” sa Colosas 1:28 ay maaari ding isaling “sakdal,” “kumpleto,” o “gumulang.”
- B. Ang ministeryo ni Pablo ay ang ipamahagi si Kristo tungo sa iba upang maging sakdal at kumpleto sila sa pamamagitan ng paggulang kay Kristo tungo sa ganap na paglago.

VII. Ang Genesis 37—47 ay isang talâ ng proseso ng paggulang ni Jacob:

- A. Sa Genesis 27, makikita natin ang isang manununggab; sa kapitulo 37, isang natranspormang tao; at sa dulo ng kapitulo 47, isang gumulang na tao.
- B. Ang huling yugto ng transpormasyon ay paggulang, ang kapuspusan ng buhay:
 - 1. Ang walang hanggang layunin ng Diyos ay maisasakatuparan lamang sa pamamagitan ng ating transpormasyon at paggulang—1:26; Col. 1:28; 2:19.
 - 2. Ang paggulang ay isang bagay ng paulit-ulit na pamamahagi sa atin ng dibinong buhay hanggang sa mataglay natin ang kapuspusan ng buhay—Juan 10:10.
- C. Ang paggulang ay isang bagay ng pagpapalawak ng kapasidad—Awit 4:1:
 - 1. Ang paggulang sa buhay ay ang kabuoan ng pagtanggap sa pagdidisiplina ng Espiritu Santo—Heb. 12:5-11.
 - 2. Maaaring makita ng iba ang isang tao na gumulang sa buhay, subalit di nila makikita ang naipon na pagdidisiplina ng Espiritu Santo na natanggap ng taong iyon nang palihim araw kada araw sa buong itinagal ng mga taon—2 Cor. 1:8-10; Gen. 47:7, 10.
- D. Soberanong gagamitin ng Diyos ang mga tao, mga bagay, at mga pangyayari upang basyuhin tayo ng lahat ng bagay na pumupunô sa atin at upang alisin ang bawat umookupa nang sa gayon ay magkaroon tayo ng mas malaking kapasidad upang mapunuan ng Diyos—Luc. 1:53; Mat. 5:6.

- E. Inihahayag ng buhay ni Jacob na ang bawat bagay na nangyayari sa atin ay nasa ilalim ng pagkasoberano ng Diyos para sa ating transpormasyon at paggulang; walang bagay ang nagkataon lamang:
1. Upang gumulang, kailangan munang pagdusahan ni Jacob ang pagkawala ni Jose, ang kayamanan ng kanyang puso—Gen. 37:31-35.
 2. Natutuhan ng isang gumulang na mananampalataya na ang Diyos ay maawain at sumasapat sa lahat upang tugunan ang kanyang mga pangangailangan sa bawat uri ng sitwasyon—43:11, 13-14; 17:1; Fil. 1:19-21a; 4:11-12; cf. 1 Tim. 6:6-8.
 3. Ang kanyang pagtitiwala at kapahingahan ay lubusang nasa awa ng kanyang sumasapat sa lahat na Diyos, hindi na sa kanyang sarili o sa kanyang abilidad—Roma 9:16.
 4. Ang pinakamatibay na palatandaan ng paggulang ni Jacob ay ang pagpapala niya sa iba—Gen. 47:7, 10; 48:14-16; Heb. 7:7.

VIII. Ang gumulang na kasintahang babae ang gol ng kalooban at layunin ng Diyos—Apoc. 19:7-9:

- A. Ang kahandaan ng sama-samang kasintahang babae ay nakadepende sa paggulang sa buhay ng mga mandaraig—b. 7; Heb. 6:1; Fil. 3:12-15; Efe. 4:13.
- B. Ang kasal ng Kordero ay ang kinalabasan ng kakumpletuhan ng Bagong Tipang ekonomiya ng Diyos, iyon ay ang magtamo para kay Kristo ng isang kasintahang babae, ang ekklesia, sa pamamagitan ng Kanyang pambatas na pagtutubos at sa pamamagitan ng Kanyang organikong pagliligtas sa Kanyang dibinong buhay—Gen. 2:22; Roma 5:10; Apoc. 19:7-9; 21:2.
- C. Sa Ebanghelyo ni Juan, si Kristo ay inihahayag kapwa bilang Kordero na dumating upang alisin ang kasalanan at bilang Kasintahang lalaki na dumating upang magkaroon Siya ng kasintahang babae—3:29.
- D. Ang gol ni Kristo ay hindi ang alisin ang kasalanan; ito ay ang magkaroon ng kasintahang babae:
1. Sa aklat ng Apocalipsis, makikita natin na si Kristo ang Kordero at ang darating na Kasintahang lalaki; samakatwid, bilang Kasintahang lalaki, dapat Siyang magkaroon ng isang kasalan—19:7-9.
 2. Ang kasalan ng Kordero ay magiging isang pansansinukob na kasalan; ito ang magiging kasal ng Manunubos at ng tinubos.
 3. Si Kristo ay darating bilang Kasintahang lalaki, at tayo ay patutungo bilang kasintahang babae.
- E. Isang napakahalagang bagay ang kahandaan ng kasintahang babae—b. 7:
1. Ayon sa Apocalipsis 19:8 at 9, ang asawang babae, ang kasintahang babae ni Kristo, rito ay binubuo lamang ng mga nananaig na mananampalataya sa panahon ng milenyum.
 2. Ang kahandaan ng kasintahang babae ay nakadepende sa paggulang sa buhay ng mga mandaraig, na hindi mga hiwa-hiwalay na indibidwal kundi ang sama-samang kasintahang babae.
 3. Sa Apocalipsis 19:6, ang tinig ng malaking kalipunan ay nagpapahayag, “Aleluya! Sapagkat ang Panginoon nating Diyos na Makapangyarihan sa lahat ay naghahari”:
 - a. Ang paghahari ng Diyos, ang kaharian, ay may kaugnayan sa kasal ng Kordero.
 - b. Ang kasalan ang magpapasok ng paghahari ng Panginoon, ang kaharian, dahil lahat ng inanyayahang panauhin sa kasalan ay magiging kapwa ang sama-

samang kasintahang babae at ang mga kasamang hari ng Kasintahang lalaki; ang lahat ng Kanyang kasamang hari ay magiging Kanyang sama-samang kasintahang babae.

- c. Sa mga mandaraig, ang sanlibong taon ng milenyal na kaharian ay magiging isang piging ng kasalan.
- d. Bawat isang inimitahan sa piging ng kasalan ay makikilahok din sa sanlibong taong paghahari bilang mga hari.
- e. Para sa mga mandaraig, ang paghahari kasama ni Kristo sa kaharian ang magiging piging ng kasalan—b. 9.

Ang Kagandahan ng Kasintahang babae

Babasahin sa Kasulatan: Roma 6:19, 22; Efe. 5:25-27; Apoc. 19:7-9; 1 Tes. 5:23; A. A. 8:13-14

I. Ang proseso ng pandisposisyong pagpapabanal ay ang proseso ng ating organikong kaligtasan bilang ating pagpapaganda upang maging maganda, banal, at maluwalhating kasintahang babae para kay Kristo—1 Tes. 4:3a; 1 Ped. 1:15-16; Efe. 1:4-5; 5:25-27; 1 Tes. 5:23-24; Roma 6:19, 22:

- A. Inihahayag sa Efeso 5:25-27 ang kabuoan ng kumpletong pagliligtas ng Diyos sa paglalahad ng Kristo sa atin sa tatlong yugto:
1. Sa nakalipas, ibinigay ni Kristo ang Kanyang sarili bilang Manunubos para sa ekklesia para sa ating pambatas na katubusan—“Mga asawang lalaki, ibigin ninyo ang inyong asawang babae kung paanong inibig din ni Kristo ang ekklesia at ibinigay ang Kanyang sarili para sa kanya”—b. 25.
 2. Sa kasalukuyan, pandisposisyong pinababanal ni Kristo bilang Espiritung nagbibigay-buhay ang ekklesia sa pamamagitan ng pagtitigmak sa kanya ng Kanyang elemento nang sa gayon siya ay maging Kanyang kapareha; ito ay organikong pagliligtas bilang pagpapaganda sa kasintahang babae at paghahanda sa kasintahang babae—“Upang Kanyang mapabanal siya, nililinis siya sa pamamagitan ng paghuhugas ng tubig na nasa salita”—b. 26.
 3. Sa hinaharap, iharap ni Kristo bilang Kasintahang lalaki ang ekklesia sa Kanyang sarili bilang Kanyang kapareha para sa Kanyang kasiyahan—“Upang maiharap Niya ang ekklesia sa Kanyang sarili na maluwalhati, na walang dungis o kulubot o anumang mga gayong bagay, kundi yaong siya ay maging banal at walang kapintasan”—ito ang pagluluwalhati sa atin para sa paghaharap sa kasintahang babae—b. 27.
 4. Sa nakalipas, ibinigay ni Kristo ang Kanyang sarili para sa ekklesia; sa kasalukuyan, pinababanal Niya ang ekklesia; at sa hinaharap, iharap Niya ang ekklesia sa Kanyang sarili bilang Kanyang kapareha para sa Kanyang kasiyahan; kaya, ang pag-ibig Niya sa ekklesia ay upang pabanalin siya, at ang Kanyang pagpapabanal sa ekklesia ay para maiharap Niya ang ekklesia sa Kanyang sarili na maluwalhati.
- B. Ang kagandahan ng kasintahang babae ay nagmumula sa mismong Kristo na naisasagawa tungo sa ekklesia at sumisinag mula sa ekklesia upang maihayag sa pamamagitan ng ekklesia—Isa. 43:7; Efe. 3:21.
- C. Si Kristo ay isang putong ng kaluwalhatian at isang diadema ng kagandahan sa mga nalabi ng Kanyang bayan—Isa. 28:5:
1. Ang putong ay tulad ng isang sombrero o turbante, samantalang ang diadema ay ang *headband* bilang pinakamaganda, pinakamaluwalhating bahagi ng putong—Exo. 28:36-39; 29:6; Isa. 62:3.
 2. Kailangang patuloy nating masdan ang kagandahan ng Panginoon sa ekklesia bilang bahay ng Kanyang kagandahan nang sa gayon tayo ay matransporma mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian, mapaganda ng Panginoon, upang maging Kanyang magandang kasintahang babae na taglay Siya bilang ating diadema ng kagandahan—2 Cor. 3:18; Apoc. 19:7-9; Isa. 28:5; Awit 27:4; Isa. 60:1, 7, 9, 13, 19; 62:3; Apoc. 21:11.

II. Ang pangunahing gawain ng Panginoon sa pagbabawi ay ang Kanyang tunay na gawain na ihanda tayo upang maging Kanyang maluwalhating kasintahang babae; bukod sa patuloy, pandisposisyong pagpapabanal na binanggit sa Efeso 5:26, walang paraan upang maihanda ang kasintahang babae, at kung gayon, walang paraan upang matupad ang Apocalipsis 19:7-9:

- A. Ang ekklesia ay napagaganda sa pamamagitan ng proseso ng pagpapabanal ni Kristo bilang Espiritung nagbibigay-buhay na naglilinis sa atin sa pamamagitan ng paghuhugas ng tubig na nasa Kanyang salita—Efe. 5:26-27:
1. Ipinahihiwatig nito na sa salita ni Kristo ay naroon ang Espiritu bilang tubig ng buhay; ang mga salitang isinasalita Niya sa atin ay espiritu at buhay—Juan 6:63.

2. Bilang Espiritung nagbibigay-buhay, si Kristo ang nagsasalitang Espiritu; anuman ang Kanyang sinasalita ay ang salitang naghuhugas sa atin; hindi ito tumutukoy sa *logos*, ang palagiang salita, kundi sa *rhema*, na nangangahulugang isang kagyat na salita, ang salitang kasalukuyang sinasalita sa atin ng Panginoon—Mat. 4:4; Juan 6:63; Apoc. 2:7; 22:17a; cf. Isa. 6:9-10; Mat. 13:14-15; Gawa 28:25-31.
 3. Ang pagsasalita ni Kristo ay ang Espiritu; ang Kanyang pagsasalita ay ang mismong presensiya ng Espiritung nagbibigay-buhay—Juan 6:63; Efe. 6:17.
 4. Ang naninirahan sa loob na Kristo bilang Espiritung nagbibigay-buhay ay palaging nagsasalita ng isang kagyat, kasalukuyan, buháy na salita upang metabolikong alisin ang luma at halinhan ito ng bago, nagsasanhi ng isang panloob na transpormasyon.
- B. Sa pamamagitan ng gayong proseso ng paghuhugas, natitigmakan tayo ni Kristo at napagaganda ni Kristo upang maging Kanyang banal, maganda, at naghahayag ng Diyos na kasintahang babae, isang kasintahang babae na walang dungis o kapintasan—Apoc. 19:7; cf. A. A. 6:13; 8:13-14.
 - C. Pinababanal ni Kristo bilang Espiritung nagbibigay-buhay ang ekklesia sa pamamagitan ng paglilinis sa kanya ayon sa paghuhugas ng tubig na nasa salita; ayon sa dibinong konsepto, ang *tubig* dito ay tumutukoy sa dumadaloy na buhay ng Diyos na isinasagisag ng dumadaloy na tubig (Exo. 17:6; 1 Cor. 10:4; Juan 7:37-39; Apoc. 7:17; 21:6; 22:1, 17); tayo ngayon ay nasa gayong proseso ng paghuhugas upang ang ekklesia ay maging banal at walang dungis.
 - D. Ang salitang Griyego para sa *paghuhugas* sa Efeso 5:26 ay literal na *hugasán*; sa Lumang Tipan, ginagamit ng mga saserdote ang *hugasán* upang hugasan ang kanilang makalupang karumihan (Exo. 30:18-21); araw kada araw, umaga at gabi, kailangan nating lumapit sa Biblia at malinisan ng *hugasán* ng tubig na nasa salita.
 - E. Ginagamit ni Pablo ang salitang Griyego na *rhema* kapag binabanggit niya ang salita kasama ang proseso nito ng paghuhugas (Efe. 5:26); ang *logos* ay ang Salita ng Diyos sa pang-obhektibo na nakatala sa Biblia; ang *rhema* ay ang salita ng Diyos na sinasalita sa atin sa isang tiyak na pagkakataon (Marc. 14:72; Luc. 1:35-38; 5:5; 24:1-8).
 - F. Ang *rhema* ay naghahayag ng isang bagay sa atin nang personal at tuwiran; ipinakikita nito sa atin kung ano ang kailangan nating tuosin at kung saan tayo kailangang malinisan (ang tansong *hugasán* ay isang salamin na makapagbabalik-sinag at makapaghahantad—Exo. 38:8); ang mahalagang bagay para sa bawat isa sa atin ay ito—nagsasalita ba ang Diyos ng Kanyang salita sa akin ngayon?
 - G. Isang bagay na palagi nating pinahahalagahan ay yaong nagsasalita pa rin ngayon sa atin ang Panginoon nang personal at tuwiran; ang totoong paglago sa buhay ay nakadepende sa ating pagtanggap sa salita nang tuwiran mula sa Diyos; tanging ang Kanyang pagsasalita sa atin ang talagang may espiritwal na halaga—Heb. 3:7-11, 15; 4:7; Awit 95:7-8.
 - H. Ang sentrong punto ng ating mga panalangin ay dapat ang ating pananabik para sa pagsasalita ng Panginoon, na nagbibigay-kakayahan sa ating tuparin ang gol ng Kanyang walang hanggang ekonomiya ayon sa nais ng Kanyang puso na magkaroon ng isang kasintahang babae bilang Kanyang kapareha—Apoc. 2:7; cf. 1 Sam. 3:1, 21; Amos 3:7.
 - I. Sa isang napakapraktikal na pakahulugan, ang presensiya ng Panginoon ay kaisa ng Kanyang pagsasalita; sa tuwing nagsasalita Siya, natatanto natin ang Kanyang presensiya sa loob natin; ang pagsasalita ni Kristo ay ang mismong presensiya ng Espiritung nagbibigay-buhay.
 - J. Ang pagsasalita ng naninirahan sa loob na Kristo bilang Espiritung nagbibigay-buhay sa loob natin ay ang naglilinis na tubig na naglalagak ng isang bagong elemento tungo sa atin upang halinhan ang lumang elemento sa ating kalikasan at disposisyon; ang metabolikong paglilinis na ito ay nagsasanhi ng isang tunay at panloob na pagbabago sa buhay, na siyang realidad ng pandisposisyong pagpapabanal at pagtatransporma.
 - K. Kailangan tayong mapaganda ni Kristo bilang nagbibigay-buhay, nagsasalitang Espiritu sa ating espiritu; sa pamamagitan ng pagsasalita ng Panginoon sa loob natin bilang Espiritung nagbibigay-buhay, tayo ay nagiging Kanyang maluwalhating ekklesia—Efe. 5:26-27; Apoc. 2:7.

III. Inihahayag ng Efeso 5:27 na ang ekklesia bilang kasintahang babae ni Kristo sa kalaunan ay magiging isang maluwalhating ekklesia, isang ekklesiang naghahayag ng Diyos, “na walang dungis o kulubot o anumang mga gayong bagay, kundi yaong siya ay maging banal at walang kapintasan”:

- A. Ang tanging kagandahan natin ay ang pagliliwanag ni Kristo mula sa loob natin; ang pinahahalagahan ni Kristo sa loob natin ay ang kahayagan ng Kanyang sarili—Awit 50:2; 2 Cor. 3:15-18; cf. Exo. 28:2:
 - 1. “Makikita ng iyong mga mata ang Hari sa Kanyang kagandahan” (Isa. 33:17a); “nanaisin ng Hari ang iyong ganda” (Awit 45:11a).
 - 2. “Ikaw ay kasingganda ng Tirzah, aking mahal, / Kahali-halina na gaya ng Herusalem, / Kakilakilabot na gaya ng hukbo na may mga watawat”—A. A. 6:4.
- B. Ang maihanda ang kasintahang babae ay nangangahulugang siya ay nadaramtan ng “pinong lino, maningning at malinis,” na siyang “mga katuwiran ng mga banal” (Apoc. 19:8); ang pinong lino na ito ay ang kagandahan ng kasintahang babae.
- C. Sa araw ng kanyang kasal, mas pinahahalagahan ng isang kasintahang lalaki ang kagandahan ng kanyang kasintahang babae kaysa sa kanyang kakayahan; ang Panginoong Hesus, ang ating Diyos, ay pangunahing pinahahalagahan ang kagandahan ng Kanyang sarili na naihayag sa pamamagitan ng ating pagkatao; kailangan tayong mapaganda ni Kristo araw kada araw upang maihanda tayo na maiharap sa Kanya bilang Kanyang kaibig-ibig na kasintahang babae.
- D. Sa tuwing naglalaan tayo ng panahon upang masdan ang kagandahan ng Panginoon sa Kanyang salita sa pamamagitan ng pagbabasa-dalangin at pagninilay-nilay sa Kanyang salita (Efe. 6:17-18; Awit 119:15), Siya ay nagiging ating kagandahan, at tayo ay napagaganda Niya upang maging bahay ng Kanyang kagandahan upang Siya rin ay mapaganda (27:4; 2 Cor. 3:18; Isa. 60:7b, 9b, 13b, 19b, 21b).
- E. Ang paghuhugas ng tubig na nasa salita sa Efeso 5:26 ay pangunahing tumutuos sa mga dungis at mga kulubot; ang mga dungis ay tumutukoy sa isang bagay ng natural na buhay, at ang mga kulubot ay may kaugnayan sa kalumaan; tanging ang tubig ng buhay ang metabolikong makapag-aalis ng mga gayong kapintasan sa pamamagitan ng transpormasyon ng buhay.
- F. Ang maging banal ay ang matigmakan ni Kristo at matransporma ni Kristo, at ang maging walang kapintasan ay ang maging walang dungis at walang kulubot, na walang anumang natural na buhay ng ating lumang tao—cf. A. A. 4:7.
- G. Gayundin, ang ekklesia ay hindi magkakaroon ng “anumang mga gayong bagay,” nangangahulugang hindi siya magkakaroon ng “ganito o ganoong uri ng kapintasan”; dadalhin ng Diyos ang ekklesia sa lugar kung saan walang anumang maaaring sabihin laban sa kanya sa anumang aspekto—Efe. 5:27.

IV. Tumutugma ang Efeso 5:26-27 sa Awit ng mga Awit 8:13-14; parehong naghahayag na tayo ay naihahanda sa pamamagitan ng pagsasalita ng Panginoon sa atin upang maging Kanyang maluwalhating kasintahang babae na may pagnanais sa Kanyang ikalawang pagdating—“[O] ikaw na tumatahan sa mga halamanan, / Ang mga kasama ko ay nakikinig sa iyong tinig; / Iparinig mo sa akin. / Ikaw ay magmadali, [minamahal] ko, / At ikaw ay maging parang usa o batang usa / Sa mga bundok ng mga [espesya]”:

- A. Sa Awit ng mga Awit ang mapagmahal na naghahanap kay Kristo ay humihiling sa Kanya na naninirahan sa loob ng mga mananampalataya bilang Kanyang mga halamanan na iparinig sa kanya ang Kanyang tinig habang ang kanyang mga kasama ay nakikinig sa Kanyang tinig—8:13; cf. 4:13-16; 5:1; 6:2:
 - 1. Ipinahihiwatig nito na sa gawaing ginagawa natin bilang mga mangingibig ni Kristo para sa Kanya bilang ating Minamahal, kailangang panatilihin natin ang ating pakikipagsalamuha sa Kanya, palaging nakikinig sa Kanya—Luc. 10:38-42.
 - 2. Nakadepende ang ating mga buhay sa mga salita ng Panginoon, at nakadepende ang ating gawain sa Kanyang mga utos (Apoc. 2:7; 1 Sam. 3:9-10; cf. Isa. 50:4-5; Exo. 21:6); kung wala ang mga salita ng Panginoon ay hindi tayo magkakaroon ng anumang pahayag, liwanag, o personal

na pagkakilala kay Kristo bilang ating Hari (Isa. 6:1, 5), ating Panginoon (2 Cor. 5:14-15), ating Ulo (Col. 2:19), at ating Asawang lalaki (2 Cor. 11:2); ang buhay ng mga mananampalataya ay lubos na nakasalalay sa pagsasalita ng Panginoon (Efe. 5:26-27).

- B. Bilang pangwakas na panalangin ng patulang aklat na ito, ang Awit ng mga Awit, nananalangin ang mangingibig ni Kristo na ang kanyang Minamahal ay magmadaling bumalik sa kapangyarihan ng Kanyang pagkabuhay na muli (usa at batang usa) upang itatag ang Kanyang matamis at magandang kaharian (mga bundok ng mga espesya), na pupuno sa buong lupa—8:14; Apoc. 11:15; Dan. 2:35:
1. Inilalarawan ng gayong panalangin ang pag-iisa at pagniniig sa pagitan ni Kristo bilang Kasintahang lalaki at ng Kanyang mga mangingibig bilang kasintahang babae sa kanilang pangkasal na pag-ibig, sa paraang ang panalangin ni Juan, isang mangingibig ni Kristo, bilang pangwakas na salita ng mga Banal na Kasulatan, ay naghahayag ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos hinggil kay Kristo at sa ekklesia sa Kanyang dibinong pag-ibig—Apoc. 22:20.
 2. Ang “Dumating Ka, Panginoong Hesus!” ay ang huling panalangin sa Biblia (b. 20); nagwawakas ang buong Biblia sa pagnanais para sa pagdating ng Panginoon na ipinahayag bilang isang panalangin.

Ang Katuwiran ng Kasintahang babae

Babasahin sa Kasulatan: Apoc. 19:7-9; Mat. 5:20; 6:33; 22:2; 2 Cor. 5:21; 1 Juan 1:7, 9; Apoc. 15:3

I. Ang katuwiran ng Diyos ay kung ano ang Diyos sa Kanyang pagkilos na may kinalaman sa katarungan at katuwiran—Apoc. 15:3; Roma 1:16b-17a; Juan 3:16; 1 Juan 1:9:

- A. Ang ating karanasan kay Kristo ay nakasalalay sa pundasyon ng katuwiran ng Diyos.
- B. Ang pundasyon ay ang katuwiran ng Diyos, ang di-nayayanig na pundasyon ng trono ng Diyos—Awit 89:14.

II. Mayroong apat na aspekto ng kahulugan ng katuwiran:

- A. Ang katuwiran ay ang maging matuwid sa mga tao, mga bagay, at mga pangyayari sa harap ng Diyos ayon sa Kanyang matuwid at mahigpit na mga kahingian—Mat. 5:20.
- B. Ang katuwiran ay ang panlabas na kahayagan ng Kristo na nabubuhay sa loob natin bilang Espiritu—2 Cor. 3:8-9:
 - 1. Ito ang katuwiran bilang larawan ng Diyos—Efe. 4:24; Col. 3:10.
 - 2. Ang ministryo ng katuwiran ay isang ministryo ng larawan ng Panginoon—2 Cor. 3:9.
- C. Ang katuwiran ay isang bagay ng kaharian ng Diyos—Mat. 6:33; Awit 89:14:
 - 1. Ang kaharian ng Diyos ay katuwiran.
 - 2. Ang katuwiran ay may kaugnayan sa pamahalaan, administrasyon, at pamumuno ng Diyos.
- D. Ang katuwiran ay isang bagay ng ating pagiging matuwid sa Diyos sa ating katauhan—2 Cor. 5:21:
 - 1. Ang maging matuwid sa Diyos sa ating katauhan ay ang magkaroon ng isang panloob na katauhan na malinaw at sinlinaw ng kristal, isang panloob na katauhan na nasa isipan at kalooban ng Diyos.
 - 2. Ito ay isang bagay ng ating pagiging katuwiran ng Diyos sa loob ni Kristo—b. 21.

III. Ang katuwiran ay may kaugnayan sa panlabas na mga gawa, mga paraan, mga pagkilos, at mga gawain ng Diyos—Apoc. 15:3:

- A. Ang lahat ng bagay na ginagawa ng Diyos ay matuwid—Roma 1:16-17.
- B. Anuman ang Diyos sa Kanyang katarungan at katuwiran ay bumubuo sa Kanyang katuwiran.

IV. Ang Diyos ay matuwid sa dugo ni Hesus na Kanyang Anak—1 Juan 1:7, 9:

- A. Ang Diyos ay tapat sa Kanyang salita (b. 10) at matuwid sa dugo ni Hesus na Kanyang Anak.
- B. Ang Kanyang salita ay ang salita ng katotohanan ng Kanyang ebanghelyo (Efe. 1:13), na nagsasabi sa atin na patatawarin Niya tayo sa ating mga kasalanan dahil kay Kristo (Gawa 10:43); tinupad na ng dugo ni Kristo ang Kanyang mga matuwid na kahingian upang mapatawad Niya tayo sa ating mga kasalanan (Mat. 26:28).
- C. Ang mapatawad tayo ay ang mapalaya tayo mula sa pagsalangsang ng ating mga kasalanan, samantalang ang malinisan tayo ay ang mahugasan tayo mula sa bahid ng ating kalikuan.

V. Ang katuwiran ay may kaugnayan sa kaharian ng Diyos—Roma 14:17:

- A. Ang buhay-ekklesia ay ang kaharian ng Diyos, at ang kaharian ng Diyos ay katuwiran.
- B. Ang trono ng Diyos ay naitatag sa pamamagitan ng katuwiran bilang pundasyon—Awit 89:14.
- C. Kung saan naroon ang katuwiran ng Diyos, naroon din ang Kanyang kaharian—Isa. 32:1; Heb. 1:8-9.
- D. Sa Lumang Tipan, ang katuwiran ay madalas na kasingkahulugan ng kaharian.
- E. Kung saan may katuwiran, lahat ng bagay ay natitipon sa ilalim ng isang ulo sa isang wastong paraan; ito ang kaharian.

- F. Una munang ibinubunga ng katuwiran ang larawan ng Diyos, at pagkatapos ay itinatatag ng katuwiran ang kaharian ng Diyos:
 - 1. Sa Roma 8 ay mayroon tayong katuwiran at larawan ng Diyos.
 - 2. Sa Roma 14 ay mayroon tayong katuwiran at kaharian ng Diyos.
 - 3. Kapwa ang larawan at ang kaharian ay batay sa katuwiran.
- G. Ang sabihing ang katuwiran ay maninirahan sa bagong kalangitan at bagong lupa (2 Ped. 3:13) ay nangangahulugang ang lahat ng bagay ay magiging nasa kaayusan, matitipon sa ilalim ng isang ulo, at mareregulahan:
 - 1. Ang lahat ng bagay ay mapamamahalaan, makokontrol, at mapasasailalim sa wastong pamumuno, sapagkat ang trono ng Diyos, ang kaharian, ang dibinong administrasyon, ay naroroon.
 - 2. Ang magiging resulta ay kapayapaan at kagalakan.

VI. Sa Apocalipsis 19:7-8 ay makikita natin ang katuwiran ng kasintahang babae:

- A. May dalawang aspekto ni Kristo bilang katuwiran sa mga mananampalataya:
 - 1. Ang unang aspekto ay ang maging katuwiran ng mga mananampalataya upang ariing-matuwid sila sa harap ng Diyos sa pang-obhektibo sa panahon ng kanilang pagsisisi patungo sa Diyos at pagsampalataya paloob kay Kristo—Roma 3:24-26; Gawa 13:39; Gal. 3:24b, 27.
 - 2. Ang ikalawang aspekto ay ang maging katuwiran ng mga mananampalataya na ibinuhay palabas sa kanila bilang pagpapakita ng Diyos, na siyang katuwiran sa loob ni Kristo na ibinigay sa mga mananampalataya upang sila'y ariing-matuwid ng Diyos sa pansubhektibo—Roma 4:25; 1 Ped. 2:24a; Sant. 2:24; Mat. 5:20; Apoc. 19:8.
 - 3. Bilang ating obhektibong katuwiran, si Kristo ang Isa kung kanino tayo inaring-matuwid ng Diyos—Roma 3:24, 28; 4:25; 5:1, 9, 16, 18.
 - 4. Bilang ating subhektibong katuwiran, si Kristo ang Isa na naninirahan sa atin upang ibuhay para sa atin ang isang buhay na maaaring ariing-matuwid ng Diyos at yaong palaging katanggap-tanggap sa Diyos—Mat. 5:6, 20.
- B. Ang Kristo na ibinuhay ng mga banal bilang kanilang subhektibong katuwiran ay nagiging kanilang damit pangkasal—Apoc. 19:8:
 - 1. Ang katuwirang natanggap natin para sa ating kaligtasan ay obhektibo at nagbibigay-kakayahan sa atin na matugunan ang kahingian ng matuwid na Diyos, samantalang ang mga katuwiran ng mga nananaig na banal ay subhektibo at nagbibigay-kakayahan sa kanila na matugunan ang kahingian ng nananaig na Kristo—1 Cor. 1:30; Fil. 3:9.
 - 2. Ang damit pangkasal sa Mateo 22:11-12 ay sumasagisag sa Kristo na ibinubuhay natin at na inihahayag sa pamamagitan natin sa ating pang-araw-araw na pamumuhay bilang ating humihigit na katuwiran—5:20; Apoc. 3:4-5, 18.
- C. Ang kasintahang babae ng Panginoon, ang Kanyang asawa, “ay naghanda na ng kanyang sarili. At ipinagkaloob sa kanya na madamtan siya ng pinong lino, maningning at malinis; sapagkat ang pinong lino ay ang mga katuwiran ng mga banal”—19:7b-8:
 - 1. Malinaw na iniuugnay ng Apocalipsis 19:8 ang kasuotan sa katuwiran.
 - 2. Ang salitang *mga katuwiran* sa bersikulo 8 ay pangmaramihan at maaaring isalin bilang “matutuwid na gawa.”
 - 3. Ang mga katuwiran ay hindi tumutukoy kay Kristo bilang ating katuwiran, na natanggap natin para sa ating kaligtasan—1 Cor. 1:30.
 - 4. Ang pinong lino ay nagpapahiwatig ng ating nananaig na buhay, ang ating nananaig na pamumuhay.
 - 5. Ang pinong lino ay ang Kristo na ating ibinubuhay mula sa ating katauhan.
- D. “Pinagpala ang mga [mga nananaig na banal] inanyayahan sa pangkasalang hapunan ng Kordero.”—Apoc. 19:9:

1. Ang pangkasalang hapunan ng Kordero dito ay ang piging ng kasalan sa Mateo 22:2.
2. Ang maanyayahan sa pangkasalang hapunan ni Kristo ay ang maging pinagpala.
3. Ang mga nananaig na mananampalataya, na maaanyayahan sa pangkasalang hapunan ng Kordero, ay magiging kasintahan din ng Kordero—Apoc. 19:7.

Ang Kasintahang babae bilang Sama-samang Mandirigma

Babasahin sa Kasulatan: Efe. 6:10-20

I. Inihahayag sa Efeso 6:10-20 na ang kasintahang babae ay isang sama-samang mandarigma na nakikipaglaban sa kaaway ng Diyos para sa kaharian ng Diyos:

- A. Kapag ang nananaig na mangingibig ni Kristo ay naging kaisa ng Diyos upang maging pinaninirahang lugar ng Diyos, sa mga mata ng Diyos siya ay kasingganda ng Tirzah at kahali-halina na gaya ng Herusalem; gayunpaman, sa kaaway siya ay kakila-kilabot na gaya ng hukbo na may mga watawat—A. A. 6:4:
 - 1. Ang mga watawat ay nagpapahiwatig ng pagiging handang makipaglaban at gayundin ay isang tanda na ang tagumpay ay nakamit na; ang isang kakila-kilabot na hukbo ay nangangahulugang nasisindak ng mga mandaraig ng Panginoon ang kaaway ng Diyos, si Satan.
 - 2. Nakikipaglaban ang hukbong ito para sa kaharian ng Diyos sa pagbaba ng bayan ng Diyos upang maging mga mandaraig na tumutugon sa pagtawag ng Panginoon (Apoc. 2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21); sa kalaunan, ang mga mandaraig ay magiging sama-samang kasintahang babae upang pakasalan si Kristo (19:7-9); pagkatapos ng kanilang kasal, ang kasintahang babae na ito ay magiging isang hukbo upang makipaglaban kasama ni Kristo, ang kanyang Asawa, upang talunin si Antikristo kasama ang lahat ng kanyang tagasunod (bb. 11-21).
- B. Ang ekklesia bilang kasintahang babae sa katunayan ay ang sama-samang tao sa intensiyon ng Diyos, na tutupad sa dalawang layunin na paghahayag sa Diyos at pagtutuos sa kaaway ng Diyos—Gen. 1:26.
- C. Hindi lamang kailangang matupad ang walang hanggang layunin ng Diyos at mabigyang-kasiyahan ang nais ng puso ni Kristo, bagkus kailangang matalo ang kaaway ng Diyos; para dito, ang ekklesia ay kailangang maging isang mandarigma.
- D. Ang ating paglakad ay para sa pagsasakatuparan ng layunin ng Diyos, ang ating pamumuhay ay para sa kasiyahan ni Kristo, at ang ating pakikidigma ay para sa pagkatalo ng kaaway ng Diyos—Efe. 4:1; 5:2, 8; 6:10-11.

II. Ang patotoo ni Hesus sa panahon ng milenyum ay ang kasintahang babae ni Kristo—ang mga mandaraig na siyang mga kasamang hari ni Kristo—Apoc. 19:7-9; 20:4, 6:

- A. Ang pagbabawi ng Panginoon ay para sa paghahanda ng kasintahang babae ni Kristo (19:7-9; 21:2); sa katapus-tapusan, maiwawangis tayo upang maging kahanga-hangang Shulamita, na, bilang duplikasyon ni Solomon, ay ang pinakadakila at sukdulang larawan ng Bagong Herusalem bilang kapareha, kasintahang babae, ni Kristo (A. A. 6:13; Apoc. 21:2, 9-10; 22:17a).
- B. Inihahalintulad ang Shulamita sa sayaw ng dalawang kampo, o dalawang hukbo (Heb. *mahanaim*), sa paningin ng Diyos; pagkakita ni Jacob sa mga anghel ng Diyos, ang dalawang hukbo ng Diyos, pinangalanan niyang Mahanaim ang lugar kung saan siya naroroon at hinati niya sa “dalawang hukbo” ang kanyang mga asawa, mga anak, at mga ari-arian—A. A. 6:13; Gen. 32:1-10:
 - 1. Ang espiritwal na kahulugan ng dalawang hukbo ay ang matibay na patotoo na higit pa tayong nakapananagumpay, tayo ay “labis na nananaig,” sa pamamagitan Niya na umibig sa atin ayon sa prinsipyo ng Katawan ni Kristo—Roma 8:37; 12:5; Deut. 32:30; Ecl. 4:9-12.
 - 2. Hindi gusto ng Diyos ang mga malakas sa kanilang sarili; ang gusto Niya ay ang mga walang lakas, mga mas mahina, mga babae at mga bata lamang; ang mga ibibilang na karapat-dapat na maging mga mandaraig ay ang mga mas mahina na dumedepende sa Panginoon—1 Cor. 1:26-28; 2 Cor. 12:9-10; 13:3-5; A. A. 8:6.

3. Kailangan ng Diyos ng isang bayang kaisa Niya, isang bayang laging nagpapasailalim sa Kanya, isinasagisag ng tinirintas na buhok (1:11), at masunurin sa Kanya na may pagpapasyang naibabagay sa pangyayari, isinasagisag ng leeg na may mga kuwintas na may mga hiyas (b. 10).
4. Kapag isinaalang-alang natin kung paano mararating sa pinakamataas na rurok ng dibinong paghayag, hindi tayo dapat magtiwala sa ating sarili kundi dumepende sa Panginoon bilang pag-ibig, kapangyarihan, at awa upang gawin tayong mga sisidlan ng awa, karangalan, at kaluwalhatian—Roma 9:16, 21-23.

III. Ang espiritwal na pakikidigma ay kinakailangan dahil ang kalooban ni Satanas ay salungat sa kalooban ng Diyos—Efe. 1:5, 9, 11; Mat. 6:10:

- A. Karagdagan sa intensiyon ng Diyos, sa kalooban ng Diyos, may ikalawang intensiyon, ikalawang kalooban, sapagkat ang makasatanas na kalooban ay laban sa dibinong kalooban—Isa. 14:12-14.
- B. Ang lahat ng digmaan ay nagmumula sa tunggalian sa pagitan ng kalooban ni Satanas at kalooban ng Diyos.
- C. Ang espiritwal na pakikidigma ay ang digmaan sa pagitan ng kaharian ng Diyos at ng kaharian ni Satanas; upang maitatag ang kaharian ng kalangitan, may pangangailangan ng espiritwal na pagkikipaglaban—Mat. 12:26, 28; Apoc. 12:11.
- D. Lumalakad tayo ayon sa katotohanan at sa pamamagitan ng biyaya, nabubuhay tayo sa loob ng pag-ibig at liwanag, at nakikipaglaban tayo upang supilin ang makasatanas kalooban—Efe. 4:1; 5:2, 8; 6:12.

IV. Upang matuos ang kaaway ng Diyos, kailangan tayong mapalakas ng kadakilaan ng kapangyarihan na nagbangon kay Kristo mula sa mga patay at nag-upo sa Kanya sa sangkalangitan, sa kaiba-ibabawan ng lahat ng masasamang espiritu na nasa hangin—b. 10; 1:19-22:

- A. Ang katunayan na kailangan tayong mapalakas sa loob ng Panginoon ay nagpapahiwatig na sa ating sarili ay hindi tayo makalalaban sa espiritwal na digmaan laban kay Satanas at sa kanyang masamang kaharian; makalalaban lamang tayo sa loob ng Panginoon at sa kapangyarihan ng Kanyang kalakasan.
- B. Ang pag-aatas na mapalakas ay nagpapahiwatig ng pangangailangang ensayuhin ang ating pagpapasya; kung mapalalakas tayo para sa espiritwal na pakikidigma, dapat maging malakas at naensayo ang ating pagpapasya—A. A. 4:4; 7:4.

V. Ang digmaan sa pagitan ng ekklesia at ni Satanas ay isang labanan sa pagitan nating mga umiibig sa Panginoon at nasa Kanyang ekklesia at ng masasamang kapangyarihan sa sangkalangitan—Efe. 6:12:

- A. Ang mga pinuno, mga awtoridad, at mga pinuno ng sanlibutan ng kadilimang ito ay ang mga mapagrebeldeng anghel, na sumunod kay Satanas sa kanyang pagrerebelde laban sa Diyos at ngayo'y namumuno sa sangkalangitan sa ibabaw ng mga bansa sa sanlibutan—Col. 1:13; Dan. 10:20.
- B. Kailangan nating matanto na ang ating pakikidigma ay hindi laban sa mga tao kundi laban sa masasamang espiritu, sa mga espiritwal na puwersa sa sangkalangitan.

VI. Ang espiritwal na pakikidigma ay hindi isang indibidwal na bagay; ito ay isang bagay ng pagiging isang sama-samang mandirigma ng kasintahang babae ni Kristo—Efe. 6:13:

- A. Ang ekklesia ay isang sama-samang mandirigma, at ang mga mananampalataya na magkakasama ang bumubuo sa sama-samang mandirigmang ito; pagkatapos tayong mabuo nang sama-sama bilang isang hukbo, magagawa nating makipaglaban sa kaaway ng Diyos.

- B. Ang estratehiya ng Diyos ay ang gamitin ang ekklesia bilang Kanyang hukbo upang labanan ang kaaway; ang estratehiya ni Satanas ay ang ihiwalay tayo sa ekklesia bilang hukbo ng Diyos.
- C. Ang buong kutamaya ng Diyos ay para sa Katawan, hindi para sa mga indibidwal; tanging ang sama-samang mandirigma ang makapagsusuot ng buong kutamaya ng Diyos.

VII. Upang lumaban sa espiritwal na digmaan, kailangan nating isuot ang buong kutamaya ng Diyos—b. 11:

- A. Ang Diyos sa loob ni Kristo bilang realidad sa ating pamumuhay ay ang bigkis na nagpapalakas sa ating buong katauhan para sa espiritwal na pakikidigma—b. 14a.
- B. Ang baluti ng katuwiran na nagtatakip sa ating budhi at nagbabantay sa atin mula sa mga paratang ni Satanas ay si Kristo bilang ating katuwiran—b. 14b; 1 Cor. 1:30.
- C. Si Kristo ang kapayapaan para tayo ay maging kaisa ng Diyos at ng mga banal; ang kapayapaang ito ang matibay na pundasyon na nagbibigay-kakayahan sa ating tumayo laban sa kaaway—Efe. 2:15; 6:15.
- D. Ang pananampalataya ay isang kalasag laban sa mga nagliliyab na suligi ng kaaway; si Kristo ang May-akda at Tagapagpasakdal ng gayong pananampalataya—b. 16; Heb. 12:2.
- E. Ang helmet ng kaligtasan na nagtatakip sa ating kaisipan ay ang nagliligtas na Kristo na nararanasan natin sa ating pang-araw-araw na buhay—Efe. 6:17a; Juan 16:33.
- F. Ang tabak ng Espiritu, na ang Espiritu ay ang salita ng Diyos, ay ang ating pansalakay na sandata na sa pamamagitan nito ay hinihiwa natin nang pira-piraso ang kaaway—Efe. 6:17b.
- G. Ang panalangin ang namumukod-tangi, napakahalaga, at talagang kailangan na paraan kung saan iniaaplay natin ang buong kutamaya ng Diyos, ginagawang laan sa atin ang bawat aytem ng kutamaya sa isang praktikal na paraan—b. 18.

VIII. Sa pamamagitan ng pagsusuot sa buong kutamaya ng Diyos, nagagawa nating tumayo laban sa mga pakana, masasamang plano, ng diyablo—bb. 11, 13-14:

- A. Ang umupong kasama ni Kristo ay ang makilahok sa lahat ng Kanyang naisakatuparan, ang lumakad sa loob ng Kanyang Katawan ay ang isakatuparan ang walang hanggang layunin ng Diyos, at ang tumayo sa Kanyang kapangyarihan ay ang lumaban sa kaaway ng Diyos—2:6; 4:1; 5:2, 8; 6:11, 13-14.
- B. Sa pakikipaglaban sa kaaway, ang pinakamahalagang bagay ay ang tumayo; pagkatapos magawa ang lahat, kailangan nating tumayo hanggang sa wakas.

IX. Kailangan nating lahat na makita na sa pagbabawi ng Panginoon ngayon ay nasa isang labanan tayo; kailangan tayong makipagtulungan sa Panginoon upang labanan ang mga puwersa sa himpapawid ni Satanas nang sa gayon ay makapagtagmo tayo ng higit pang Kristo para sa pagtatayo ng Katawan ni Kristo at sa paghahanda sa kasintahang babae ni Kristo, itinatag at ipinalalaganap ang kaharian ng Diyos nang sa gayon ay makabalik si Kristo upang manahin ang lupa.